

Чадъритѣ на знатнитѣ дами въ време на Римската империя имали формата на балдахинѣ. Пржчкитѣ имъ били отъ индийски бамбукъ или отъ слонова костъ и били украсени съ злато. Върху антични вази се срѣщатъ рисунки, които показватъ съществуващия въ Аркадия обичай: въ процесиятъ, които ставали въ честь на Бахуса, младо момиче носѣло свещения чадъръ надъ главата на бога.

Въ Китай чадъртъ показва общественото положение на своя обладателъ, сѣщо както топчетата, които мандаринитѣ носятъ на шапкитѣ си. Важността на китаеца се познава по количеството на пржчкитѣ, които има чадъртъ му: дали се съ две пржчки или съ три; чадъръ съ четири пржчки принадлежи само на императора или на неговия замѣстникъ. Подобни чадъри се издигатъ даже и надъ покривитѣ, като символъ на царската властъ.

Чадъртъ на простолудieto е направенъ отъ нашарена и намаслена книга, по която има нарисувани картинки съ религиозно съдържание. По края околорѣстъ има изречения отъ Конфуция. Той има само една бамбукова пржчка съ дръжка отъ вито дърво.

Въ Япония, Индия и почти въ цѣла Азия чадъртъ служи не само за ежедневно употрѣбление, но играе роля и въ общественитѣ или религиознитѣ церемонии и празненства. Боговетѣ, бонзитѣ, браминитѣ, царетѣ и князетѣ — всички се ползватъ съ чадъри въ видъ на балдахини. При голѣмата процесия въ Яханава, дето участвуватъ 100,000 души поклонници, до триумфалната колесница на Вишну вървятъ брамини подъ разкошни чадъри отъ драгоценна материя, украсени съ бисеръ и скъпоценни камъни. На тържественния празникъ въ царството Пегу (Долна Бирмания въ Индия) красиви слонове возятъ гигантския царски чадъръ, направенъ отъ чудна материя съ най-нѣжни цвѣтове.

Лекиятъ, красивъ чадъръ се явилъ въ Франция въ XVIII вѣкъ, но едва следъ 1791. год. той станалъ общодостъпенъ. Въ Испания и въ Южна Америка чадъртъ изтикалъ отъ употрѣбление вѣера, като украшение въ публични мѣста. Кралица Виктория, въ отплата за получения отъ нея подарѣкъ, подарила на султана Махмудъ чадъръ, който струвалъ повече отъ три милиона лева.

Разбира се, че тропическиятъ слънцезащитенъ се превърналъ у насъ въ Европа въ нашия дъждобранъ.

Въ Англия дъждобрантъ се явилъ още въ 1646. година. Първитѣ французки дъждобрани имали пржчки отъ джбъ, букъ, кленъ или розовъ храстъ, високи 1'20 м. Всичко заедно съ покривката и медната дръжка, тежало повече отъ 3'5 кгр. Такъвъ чадъръ струвалъ отъ 1,200 до 1,600 лева и преминавалъ въ наследство отъ родъ въ родъ.